

Оми-ле, Боже, а туй какво е ?

(притича на прозорцизъ, меда кидъ мез-
даня; порейта бласийз; бръзгивомъ се брзашъ)

Млеко и Райно, емаз... до сге ?

Млеко и Райно /подскризрени
меедазъ а тмазъ/

Изо пращи, млеко ? Мати кидъ е ?

Донка.

Иъ сего, майка, мой ще си дойде.

(Взема на бурзо деи м сийага и ту
бъи титне, ту съ нейбуптине на пидра
меда и дума, каго въ себе си !)

Изо-ль се забави ? Изо-ль си не иде ?

Какво ли сгана ? Боже, гуркана !

Да ли раненъ е, иль убитъ поидна ?

О, мисавъ грозна и безотрадна !
(изведнахъ скага)

Но ей-го, ей-го; иде си ... мой е !

Кой ли е онзи, съ него изо иде ?
(Сивзми да ги поуръца)

Полка III.

Славя /предъ порийтвъ, удръ
каго весель вика

Урено ! отварай; нриге си зваиназъ

Донка

Добро то нриге; до си удаженъ ?